

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 148.

Tredie Session.

76de Møde.

Mandagen den 9de Februar.

(Forts.)

S. Pedersen (førstaf): Han har i sit Foredrag udhævet, at Lovudkastet var bygget paa et falsk Princip; denne Mening er jeg nu aldeles ikke af; jeg er tværtimod af den modsatte Mening, at nemlig Regjeringens Lovudkast er bygget paa et oprigtigt og ærligt Princip. Jeg troer, at Lovforslaget sigter til at befordre det almene Vel, og det forekommer mig, at man skulde være meget forsigtig med at udtale, at et Lovforslag, der er kommet fra Regjeringen, og som man tydeligt kan see, sigter til det almene Vel, er bygget paa et falsk Princip. Jeg troer ikke, at der er nogen Grund til at fremstille det som et Skrækkelæde, eller at Møllerne derved ville komme til at lide saa forfærdeligt; men derimod troer jeg, at Lovudkastet vil bidrage en heel Deel til, at Møllerne i Almindelighed ville bestræbe sig for af yderste Kræfter at behandle deres Mølle-gjæster saa godt som muligt; det er min fulde Overbeviisning, at Lovudkastet vil gavne i denne Hæning. Jeg vil ikke dermed sige, at Møllerne behandle Folk ilde, men jeg siger kun, at Lovudkastet vil bidrage til, at de ville bestræbe sig for at behandle dem endnu bedre, end de hidtil have gjort det. Jeg kunde rigtignok fremsætte et Beviis paa, at de ikke altid have bestræbt sig for at behandle Folk saa godt, som de burde, men, da det ikke hører ind under den Paragraph, der nu er for, saa skal jeg tilbageholde det nu. Men, som sagt, min Mening er, at Lovudkastet sigter til stor Gavn, og jeg maa slutte med det, jeg begyndte med, at, hvad den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kreds (M. B. Bruun) har udtalt, stemmer ganske overeens med mine Ansuelser, og jeg skulde derfor være meget villig til, i

Forening med flere Medlemmer, dersom han vil stille et Ændringsforslag til 3die Behandling, der bestemte en Tid af 10 Aar istedetfor 15 Aar, da at slutte mig dertil.

Solkst: Den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kreds (M. B. Bruun) har directe henført det foreliggende Lovudkast til Grundlovens § 88. Jeg veed meget vel, at der for Tiden vel ikke kan indledes nogen afgjørende Discussion om dette Punkt; men jeg anseer den stete Udtalelse, selv om den kan være støttet ved Motiverne til det foreliggende Lovudkast, for at være saa farlig og saa lidet hjemlet i Grundloven, at, forinden jeg gaaer over til de enkelte Paragrapher, troer jeg at burde forvare mig imod at erkjende det foreliggende Lovudkast at være fremtaldt ved en grundlovsmaessig Bestemmelse. Til Tid og Sted skal jeg godtgjøre, om fornødent, at den Forsamling, som vedtog Grundloven, har ikke indlagt i dens § 88 det, som man synes at ville nu finde deri.

Hvad her for Tiden foreligger, er det til § 14 under 13de Afstemningspunkt stillede Ændringsforslag. Hvis jeg seer ret, er dette en consequent og rigtig Følge af Udvalgets eget Ændringsforslag til denne Paragraph. Den ærede Forslagsstiller har ikke — hvad maaffee turde have været onskeligt — indskrænket sit Forslag til, at Mølleneringen skulde nærmere ordnes fra 1ste Januar 1867 ved Lov; men her er udtalt udtrykkeligt, at alle om Mølleneringen gjældende Love skulle fra den nævnte Tid af være ophævede. Vi turde dog neppe tiltroe os at kunne nu vide, fremfor dem, som styre Staten paa den Tid, hvad der bør ske om 15 Aar, og, kunne vi ikke det, medens vi unægteligen ogsaa maae indrømme, at Forholdene ikke indeholder en paatrængende Nødvendighed til i saa Henseende nu at tage Beslutning, da tør Ændringsforslaget heri finde sin Be-